

Bak spakene

Da har vi fått fordøyd inntrykkene fra landsmøtet og landstreffet i Tønsberg. Det første som slår meg er hvor godt det var å kunne møtes igjen. Vi kunne slå oss ned med en kaffekopp og en vaffel og snakke sammen ansikt til ansikt. Vi kunne utveksle erfaringer fra det vi holder på med. Vi tar vare på historien og vi tar vare på kjøretøyene. Det er alltid utfordringer når vi jobber med gamle ting. Vi graver frem historikk og dokumentasjon, og vi leter fram deler og koblingskjema.

Treffet i Tønsberg ble en suksess. Vi fikk oppleve mye rutebilhistorie, og vi fikk se mange gamle rutebiler. Artig var det også å se nykommere på treffet. Det vitner om at det også har vært jobbet godt rundt omkring i avdelingene også når samfunnet har vært nedstengt. Det som er så fint med at arrangementene går på omgang landet rundt, er at vi hver gang får møte lokale veteraner fra arrangementsstedets nærområde. Det er en del som vegrer seg for å ta lange kjøreturer med gamle kjøretøy. Det blir spennende å se hva som dukker opp på Oppal neste år.

Ennå lever mange pionerer som var med på å utvikle vår samferdselshistorie i etterkrigstiden. Og de som lever nå, har fått kunnskap overført fra sine forgjengere i bransjen. Det har medført en kontinuitet fra rutebilens spede barndom til nåtiden. Når vi ser på alderssammensetningen på landstreffet, så må vi medgi at det er en overvekt av grå hoder. Klarer vår generasjon å sikre rekruttering av yngre krefter i veteranbussmiljøet? Klarer vi å sikre at den arven vi forvalter videreføres til nye generasjoner? Her har RHF en formidabel oppgave når det gjelder rekruttering av nye og yngre medlemmer.

Dagens medlemsmasse i RHF består av en stor del bussjåfører og verkstedfolk som har jobbet med busser. Det er enormt med kunnskap blant foreningens medlemmer. Denne kunnskapen brukes til å holde historiske kjøretøy i hevd. Men Utviklingen i bussbransjen er stor. Hva med dagens busser? De blir også historie om noen år. Vil vi i fremtiden klare å ta vare på den historien? Eller må vi sette strek ved elektronikkens inntog? Skal fremtidens rutebilhistorie ivaretas med datamaskiner i stedet for skrunøkler?

Utfordringer har vi nok av. Mange lokalavdelinger sliter med mangel på garasje- og verkstedplass. Eiendomsmarkedet er i ferd med å ødelegge mulighetene for en stor del av virksomheten. Vi har ikke råd til å betale markedspris for lokaler. Da er det godt at i alle fall noen av avdelingene har snille onkler som hjelper til på det området. Vi trenger også snille onkler på andre områder. Hva skjer med utslippskrav som kan gi oss forbud mot å bruke kjøretøyene våre? Hva skjer med tilgangen på bensin og diesel når fossilt drivstoff blir faset ut? Det gjenstår å se. Heldigvis jobber Kulturvernforbundet på vår side, for å sikre vilkårene for veterankjøretøy. Men vi må stå på selv.

Vi har ikke annet i vente, enn blod, svette og tårer.

